

Urbõkuu
30. päiv
2017

Nummõr
7 (383)

Leht mass 0.50€

UMƏ LEHT

VANA-VÖROMAA RAHVA UMAN KEELLEN LEHT

Pazuhanitši Romet: Mehkamaal jääs elu alalõ!

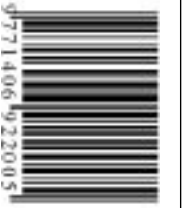
Kae lk 2

Ilmaparandaja Lepä Harold opp koolioppajas

Kae lk 3

Ruitlanõ: tühi tunnõ om

Kae lk 4

Aasta keeletego – kotussõnimeramat

**Imäkeelepääväl (14.03.)
höigati vällä aasta keeletego
– Eesti kotussõnimeramat,
mille päält 6000 kotussõ-
nimest omma päält 1000
Vana-Võromaa nime.**

Aasta keeletego om kõgõ korgõmb tunnustus eesti keele hääs tettü iist ja tuu valiva Eesti vabariigi vahtsõl aol ammõdin olnu haridus- ja tiidõsministri.

Vana-Võromaa nimmi kotsilõ kirodi raamaduhe Võro instituudi kotussõnimeuurja Saarõ Evar ja Fastrõ Mariko. Raamatust saa päält kõgõ muu teedä, et Eesti üts kuul-samb kotussõnimi Litsmõtsa... ei olõki Litsmõtsa.

«Inemise omma muutnu kotussõnimme pruukmisõ käügin põnvambas.» selet Saarõ Evar. «Vana kiräpildi mõtsanimest saadu külänime kotsilõ ütles, et nimi om olnu Liitsmõtsa ehk midägi leetese maaga köüdetü.»

«Inemise tegevä kotussõnime hindäle arusaadavas vai sis mõtlõsõd sinnä manu egasugutsit põnvõt juttõ.» üteli mano Fastrõ Mariko. «Veriora nimest käävä luu, et sääl olnu kunagi suur lahing ja verd juusknu oja muudu. Kotussõnimeuurja näge sõnna veri – vanna sõnna lehtpuu-

mõtsa kotsilõ. Ora om vana sõna oja jaos, midä viil ildaigu om tuntu liivi keelen.»

Saarõ Evar tõi vällä viil nime, miä käävä paarikaupa: «Haani ja Misso vallan omma kõrvuisi Rebäse ja Saika külä. Zaika om vinne keeli jänku ja tuu passis rebäsega häste paari.»

Saarõ Evar üteli, et pallo Vana-Võromaa kotussõnime omma peri võõrist keelist. Kõgõ tuntumb sääne nimi om Misso – poolakiilne hellitüsvorm Mihkli nimest.

Võro liina nimi om tulnu Võromõisast, tuu umakõrda Võro ojust (parhilla Koreli oja). Võrooja nimme om tuntu mitmõl puul ja Evar pakk, et tuu om köüdetü võrõndigu, kivisusõ vai käävõndilise juuskmisõga.

Põlva nimi om Evari jutu perrä mõistatus ja tä ei olõ peris kimmäs, et timä arvaminõ iks õigõ om. No tä pakk, et arvada tulõ Põlva nimi vanast soomõ-ugri sõnast *palva*, miä tähendäs külä. Põlva om sõs kotus, kon ümbretsõõri eläse talopoja küläkaupa, kuun, nä omma «põlvadsõ».

Eesti kotussõnimeramatut tetti säidse aastat. Tegemist vöti iist Pälli Piitre ja Kallasmaa Marja Eesti keele instituudist.

HARJU ÜLLE

Tsirkõ ei vöi välän pitä

HARJU ÜLLE

**Ülehumõnidsõst
(1.04.) pääle tohe-i kodo-
tsirkõ välän pitä vai piät
näid vähämbält võrkaia
seen hoitma – Eestin om
tsirgugripi oht.**

«Aid om olõman. Ku väega nõutas, sis vöi jo võrgu pääle kah tõmmada.» üteli päält 30 aasta kannu pidänü Antoni Annika Rõugõ kihlkunnast Tagakolga külästä. «Kana piät nigunii aia seen olõma, muidu võtt kull vai repän är.»

Parhilla om timä kana-kari nii 30päälinc. Annika tsirgugripi ei pelgä ja pidä kannu edesi: «Et muna olnu hindäl lavva pääl ja hääle sõbralõ saanu panda karbi kangli ala.»

Räpinä-lähkõdse Kasesalu talo peremiis Kuusiku Ülo om inämb murrõn. Tä kasvatas joba 20 aastakka jõuluhanhi, iks nii 50 tsirku egä aastak.

«Hani kõndva muidu jo iks väläh.» üteli Ülo. «Aid om külh olõmah, no sis piät näile haina ette niitmä, selle et värskit haina nä väega tahtva. No teedüst om kah veidü, näütüses, kas tsirgugripi vöi värski hainaga

HARJU ÜLLE PILT

Päält 30 aasta kannu kasvatanu Antoni Annika pidä noid iks edesi.

tulla? Kavva tuu haigus söögi sech vasta pidä?»

Mitmõ väiku kanapidäjä üteli, et nä timahava egäs juhuse väega hulga kannu ei võta.

«Müügihuuag viil lätt valla, no arvada ostva inemise seo kevväi kannu veidemb.» arvasõ õkva Vana-Võromaa piiri takan Tagulan olõva Linnu talo ärijuht Hermeti Jarno. Ettevõtõ müü egä aasta inemiisile maaha mitu tuhat kannu, kiä omma kõgõ munarõhkõmba ao ehk kümme kuud är munõnu.

Veterinaar- ja söögiammõt

kiild tsirkõ välän pitä selle, et Euroopan lätt lakja tsirgugripi. Tuud om joba löütü Soomõn, Roodsin ja Leedun. Oht lätt meil suurõs sis, ku rändäjä tsirgu peräle jõudva.

Et mõtsatsirgu es päsnü kodotsirkõ söögi ja joogi mano, piätki näide aialõ katussõ pääle chitamä. Tsirgugripi lätt kõgõ inämb edesi viitsirkõ sitaga.

Tsirgugripi jäänü kodotsirgu häõtedäs veterinaarammõtnigu silmi all är. Kümne kilomiitre tsõõri seen tõvõpesäst tohe-i tsirkõ ega munnõ vällä vitä.

Kodotsirkõ pidäjä

Maakund Põlva Valga Võro

Munakana	121	202	256
Hani	6	18	112
Parts	5	9	10
Kalkun	4	3	4
Vutt	0	1	2

Läte: PRIA (23.03. 2017)

Kiä trehvas nägemä koolnuid mõtsa- vai viitsirkõ, andkõ tuust veterinaar- ja söögiammõtilõ teedä.

Uma Leht saa vahtsõ päätõimõndaja

Vahtsõst kuust nakkas Umma Lehte vällä andma SA Kultuurileht, kiä valisi **Uma Lehe vahtsõs päätõimõndajas Rahmani Jani (41).**

Kirämis Rahmani Jan ütles, et tõimõndajatüü om tälle selge, tä om ka varrampa puhkusõaol Uma Lehe tõimõndaja asõmõl olnu. Vahtsõnõ päätõimõndaja lupa, et Uma Leht jääs iks seoniaoni tuntu vormi sisse.

Vahtsõs saa ka SA Kulturileht vällä antava Uma Lehe vällä nägemine. Leht lätt värimõlõd ja tuud naatas trükmä päälina trükükuan Printall. Leht ilmus iks edesi egä katõ nädäli takast neläpäävä.

Vana-Võromaa inemise saava Umma Lehte õkva-postiga nigu innegi.

Et lehte õga kõrd kimmähe saia, tuus om hää Uma Leht hindäle telli. Uma Lehe telmist kõrraldas edespõste Express-Post (täpsem teedüs om Uma Lehe perämädse külle pääl).

UL

Keeletark vanavanõmbidõ abiga

HARJU ÜLLE

«Opnu ma ei olõki, vana-
imä-vanaesä käest om
külge nakanu.» üteli võro
keele ja kultuuri tund-
misõ võistlusõ võitnu Võro
gümnaasiumi tütrik Kobini
Marianne (17).

Marianne võitsõ 11. klassi arvõstusõn pikä puuga. «Kõgõ rassõmb olõ, et teemas olõ Harglõ kihlkund ja taad teemat olõ sääl peris hulga.» kõnõli tä. «Ümbrepandmist olõssi võinu rohkõmb olla, tuud ma mõista parõmbidõ. Kõnõlda mõista parõmbidõ ku kirota.»

«Ku koolin kää, elä Võro liinan, a kõik nädälivahetusõ ja vaheao olõmi iks kuun maal Tsooru kandin.» kõnõli tütrilats. «Nädäli seen saa kah harõta – vanaimä helistäs, sis iks võro keelen kõnõlõmi.»

Vana vanõmba kõnõlõsõ Mariannelle pallo vana ao juttõ. Tütärilatsõlõ miildüs noid kullõlõda ja tä om nakanu parõmbit üles kirotava.

Tä om märknü, et võissi noid

juttõ ka jutuvõistlusõlõ saata.

Marianne miildüse sändse ütlemise nigu «kun um tuu lump, kun kunna umma», lem-miksõna om «pudsunudsija».

Marianne kitt ka umma kuuli Võro gümnaasiumi: programm tälle miildüs, oppaja omma sõbralidsõ ja arvosaja. «Pruuvõsõ muialõ kah, a Võro om ma jaos iks õigõ kotus. Vanaimä peräst jäi kah taha,

tä olõ mu peräst iks väega murrõn,» selet tütrilats.

Marianne plaan päält gümnaasiumi minnä opma maa-ülikuuli veterinaariat. «Luudus ja eläjä tõmbasõ minnu.» üteli tä. Maal om täl kolm kassi ja kats pinni. Lehmi-lambit jõvväi vanavanõmba inämb pitä.

«A mullõ miildüse kana, tahas kannu hindäle.» suuv Marianne. «Ku ma päält õpmit kodukanti tagasi tulõ – ja kimmäle tulõ –, sis võta hindäle iks hulga eläjit.»

PILT ERÄKOGOST

Kobini Marianne piniga.

Võro keele ja kultuuri parõmba tundja

8. klassin

- Roseni Ode-Lisette** (Osola põhikool, oppaja Mürgü Merlin)
- Haagi Janeli** (Mõnistõ kool, oppaja Pazuhanitši Asta)
- Kõivu Kirsika** (Mõnistõ kool, oppaja Pazuhanitši Asta)

11. klassin

- Kobini Marianne** (Võro gümnaasium, oppaja Pille Vesta)
- Vodi Mirjam** (Võro gümnaasium, oppaja Pille Vesta)
- Koppeli Alic** (Verska gümnaasium, oppaja Hoidmetsa Ilme)

Kooli pidävä vasta

**Vanal-Võromaal liidetäs
sügüesest Sõmmõrpallo
kuul Osola kooliga ja Misso
kuul tetäs 6klassiidsõs,
tõõsõ kooli pidävä vasta.**

«Mehikuurma põhikoolin olõ, om ja tulõ sügüesest 18 õpilast,» üteli Vana-Võromaa kõgõ väikumba vallakooli direktri Helligu Ege. «Mi iks usumi, et kuul jääs alalõ.»

Mehikuurma lätt Räpinä valla ala ja parhillaõ vallavanõmb Palu Kaido üteli, et ütteminegilepingu perrä püsüs kuul viil vähämbält neli aastakka.

Kõgõ inämb om aastaga latsi arv sadanu Lüllemäc põhikoolin (-17). Üts põhjus om tülü kooli-oppusõ sisu peräst, mille peräst võeti latsi koolist är. Direktri Tiitsi Jana üteli, et kooli kinnipandmistõst juttu ei olõ olnu, kulli tuud pelätäs päält Karula valla Valga külge pandmist.

Ku 22 Vana-Võromaa koolin om õpilaisi arv tsipakõsõ sadanu, sis 13 koolin hoobis nõsõnu.

Koolioppusõ muutmistõst tulõ ministeeriumile teedä anda ildampa 1. aprillil.

HARJU ÜLLE

Kooliõpilaisi Vanal-Võromaal (2016/17 õa, sulgõ seen muutus võrrõldõn eelmise kooliaastaga)

Võro gümnaasium	248 (+5)
Võro täiskasunuidõ	g 126 (-14)
Põlva gümnaasium	216 (-)*
Räpinä ütisg	400 (-12)
Parksepä keskkool	305 (-16)
Antsla gümnaasium	288 (+1)
Vahtsõliina	g 211 (-3)
Kanepi gümnaasium	182 (+7)
Varstu keskkool	87 (-12)
Põlva kool	845 (-)*
Võro Kreutzvaldi kool	677 (+15)
Võro Keskliina kool	454 (+3)
Puiga põhikool	179 (+4)
Rõugõ põhikool	171 (+10)
Kääpä põhikool	137 (-4)
Kuldri kool	105 (-6)
Mooste põhikool	99 (-7)
Vilustõ põhikool	96 (-3)
Osula põhikool	96 (+7)
Kruutusõ põhikool	79 (+4)
Rosma kool	78 (-9)
Tiisi põhikool	77 (-5)
Krabi kool	63 (-3)
Mõnistõ kool	62 (-6)
Savõrna põhikool	59 (-2)
Lüllemäc põhikool	59 (-17)
Haani kool	57 (-13)
Orava põhikool	53 (-5)
Sõmmõrpallo põhikool	46 (-12)
Urvastõ kool	44 (-5)
Harglõ kool	40 (-7)
Kauksi põhikool	40 (+3)
Ruusa põhikool	29 (+5)
Pikäkannu kool	29 (-1)
Misso kool	23 (-9)
Võro Järve kool	22 (-4)
Mehikuurma kool	18 (-)
Põlva Roosõ kool	15 (+3)
Leitajate küläkool	13 (+1)

* vahtsõnõ kool
Lätte: maavalitsusõ, kooli

Aituma, hää lugõja!

Olõ Uma Lehe tegemist iist võtnu joba pia 17 aastakka, kõgõpäält abi-, sis päätoimõndaja ammõtin. Om olnu illos ja põnnõv aig.

Et Uma Leht püüd löüdä elost üles kõkkõ kitmisvärset, sis olõ otsnu üles võrokõisi, kiä midägi väega häste tetä mõistva. Sändse luu andva kimmüst, et mi kandin saa toimõ tulla külh, ku esi usut ja tahat.

Mõtsast, savvusannast, lõõdsamängust ja põllumajandusost om iks juttu olnu. No mi rahval ommaki jo kõik nuu aša süämen. Et meile tähtsist asjo hoita, olõ lehen vidänü iist mitund võitlust: ristipiü hoitmisõ iist, kaivanduisi vasta jnc.

Uman Lehen om häste käümä lännü suur jutuvõistlus. Egälütel om jo elon juhtunu nii mõnigi ummamuudu lugu, midä om hää tõisiga jaka. Umast Lehest loetaski sakõst kõgõ inne läbi perämäne külj, kon omma nuu jutu, ja muidoki Ruitlasõ krutskijutt. Nuu kõik jääse Umma Lehte alalõ. No kimmäle saa leht vahtsõ päätoimõndaja Rahmani Jani käe all tsipa tõistmuudu näo. Kacgõ perrä!

Ma esi ei kao Vanalt-Võromaalt kohegi: tii edesi Vikerraadio võrokeelist saadõt ja omma ka vahtsõ plaani. Täpsembält saa teedä õigõ pia.

Hää Uma Lehe lugõja, kedä om umbõs 32 000, jäävä mullõ iks süämehe. Esieränis nuu, kiä omma kõlistanu vai kirotanu ja lehe kot-silõ uma arvamisõ vällä ütelnü.

Aituma, kõik hää inemise, kiä ti olõti andnu teedä põnnõvist ettevõtmiisist ja tegosist inemiisist, kellest om saanu tetä hää leheluu!

Aituma, armsa jutu-võistlusõ autori, väärt juttõ ja häie sõnno iist!

Uma Lehe sõbra, lugõgõ iks Umma Lehte. Seo om jo mi ainukõnõ uman keelen leht terven ilman.

HARJU ÜLLE

UMA LEHT

Tulõ vällä egä katõ nädäli takast neläpäävä

Toimõndusõ aadrõs: Liiva 21, 65609, Võro liin

E-post: info@umaleht.ee, tel 78 222 21

Päätoimõndaja: Ülle Harju, tel 56 606 494
ylle@umaleht.ee

Abitoimõndaja: Kaile Kabun, info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org, laivi77@hotmail.com

Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster, mariko.faster@gmail.com

Uma Lehe toimõndusõ kolleegium: Tiia Allas, Külli Eichenbaum, Aapo Iives, Kaido Kama, Ülle Kauksi, Rainer Kuuba, Evar Saar.

Välläandja: Võro Selts VKKF. Trükjä: AS Võru Täht

Lehe välläandmist tugõva:

Uma Leht Internetin: www.umaleht.ee

Olõ Uma Lehe sõbõr:

www.facebook.com/umaleht

Vana pilt kõnõlõs

Trehvämi Rõugõn!

1846. aastal luudi Rõugõn kihlkunnakuul: 25 last naksi opma olõkatussõga elotarõn. 1883. aastal sai valmis koolimaja, kon Rõugõ kuul om täämbädse pääväni.

Kihlkunnakoolin opsõ poiskõsõ lugõma, kirotama, kerigulaulõ laulma, rehkendämä ja saiva usu-oppust. Koolioppusõ kats päämist alostalla olli kristlik eloviis ja esämaa-armastus.

Päält 150 aastaga tagasi naati koolin saksa kiilt oppama ja tetti tuud nii häste, et lõpõtaja saiva ilma vaivalda sisse Tarto oppajidõ seminäri.

A sis tulf hädä: 1884. aastal kasse vinnestjä naada koolin

hoobis vinne keeli oppama. No kuul jäi iks populaarsõs edesi ja Rõugõhe tulti kuuli nii Setomaalt, Tartomaalt ku eski Riia liinast. Täämbäne Rõugõ härgütis «Trehvämi Rõugõn!» olõs ka tuudaigu häste pasnu.

RUUSMAA ARTHUR,
Vana-Võromaa muusõummõ
päävarahoitja

Rõugõ kihlkunna kuulmeistre 1872. aastal, kesken om Rõugõ keriguopõtaja Friedrich August Hollmann, perästine Tarto oppajidõ seminäri juht.

PILT OM PERI VANA-VÕROMAA KULTUURIKUA MUUSÕUMMIST

Pazuhanitši Romet: Mehka-
maal piät elu alalõ jäämä!

Mõnistõ nuurmiis Pazuhanitši Romet (22) juht väikun vallon pia kõiki nuuri tegemiisi: om koolin huvijuht, kodotütride ja nuuri kotkidõ päälük ja valla nuurijuht. Päält tuu opp viil Villändi kultuuriakadeemiän huvijuhi.

Mändse omma olnu kõgõ parõmba ettevõtmiisõ, midä sa ütten Mõnistõ kandi nuuriga tennü olõt?

Eks egä nuuriga kuun tettü sündmüs om olnu hää, a kõgõ parõmbalõ om meelen paar aastat tagasi tett volbriõdak, kon sai nõiarõivin nuuriga ümbre Mõnistõ järve juustus ja luuda visatus. Ildampa teimi tulõ ja tandsõmi ümbre tuu.

Kuis sa jõvvat nii pallõ är tetä?

Kes tege, tuu jõud. Kiäki piät ju nuuriga toimõndama, et näil olõssi huvitavit tegemiisi – sis ei tulõ himmu ulfuisi ja päättüisi tetä. Taha nuurilõ opata viisakust, julgust ja päälenakkamist, et näil elun häste lääsi. Niisama oppa näile esinemiskunsti, midä esi opsõ kooli näütetsõõrin. Viil kõrralda noorilõ egäsugutsit laagriid, nuurikeskusõn teemi üükinnu.

Näütä noorilõ, et ku esi julgõlõ asju iist võtat, sis saat kõgõga toimõ.

Kas tuu, et sa esi nii julgõ ja särävide silmiga olõt, tulõ ka tuust, et hindäl om tulnu räsõst elost vällä võidõlda?

Ma arva külh. Üteldäs ju, et kõik, mis ei tapa, tege tugõvambas. Ku olli 18, sis lätsi kotust är umacte elämä, mul om Mõnistõn kortõr. No sääne tsärre slaavi muudu temperament om vast tuust kah tulnu, et mu vanaesä olf ukrainlanõ.

Umma peret ei olõ viil?

Ei olõ, tuud küsumüst om perämädsel aol mu käest väega pallu küsütü (muhelõs). Ma olõ iks vasta ütelnü, et aigu om tuu asjaga.

Olõt nii nuur, et kimmäle tiiät väega häste, midä kooli-noorõ mõtlõsõ ja tundva?

Oi, noorõ omma joba täveste vahtsõt muudu! Vahepääl om nii, et ku ma noorilõ määndsegi mõttõ vällä käü, sõs nä tuud tetä ei taha. Tahtva õks tetä ummamuudu ja asju,

HARJU ÜLLE PILT

Pazuhanitši Romet Mõnistõ kooli man.

mille pääle ma esi ei tulõki. Om tulnu ette ka väikeist tüllü, no sõs olõmi leüdnü perrä-andmisõ ja jälki häste edesi toimõndanu.

Kuigi ma olõ esi ka viil nuur ja tuu vannusõvaih ei olõki mul nuuriga väega suur, mõtlõ ma külh vaihõpääl, et mi olõmi õks tõistsugunõ põlvkund.

Är om unõhtõt uma kohussõ ja viisakust ütstõsõ vasta tulõ väega tihtsäle miilde tulõta. Noorõ omma hinge poolõst nii õrnakõsõ, et mitte midägi näile üteldä ei saa, õkva pahanõsõ är. Esiki ku tahat anda näile hüvä nõvva, sõs ega nä tuud kullõlda ei taha. A tuu om vist egäl aol niimuudu olnu.

Õkva (1.–2.04.) lüüt ütten suurõn ettevõtmiisõn – Vahtsõn-Roosan tulõva talgo tuun talon, kon naatas raamadu «Tõde ja õigus» perrä filmi tegemä.

Ma ei olõ tuu ettevõtmiisõ kõrraldaja, a kutsuti appi leüdmä talgitõlõ inemiisi, kiä avitanu sääil talutarõ ümbre veidükese tüüd tetä ja üüse võttõpaiga pääl perrä kaenu, et sääil kiäki kurja es tennü. Kimmäle ma võta esi kah noorõ ütten ja läämi teemi käe valgõs.

Mille sa maal püsüt, pallõ läävä jo är?

Seo om jo mu kodu. Ma olõ 2010. aastal lõpõtanu kooli, kon ma nüüd tüüd tii. 2013. aastal naksi juhendamä nuuri kotkit ja kodutütrit, seo olf mu elu kõgõ edimäne tüükotus.

Arva, et käü vahepääl är ja kae lakja ilma kah, a sis tulõ jäl kodu tagasi. Taha iks uman

raamatut lukõ.

Ainukõnõ hädä, et sinnä meeste turva-asutustõ tulõ panda ka ütõkit naksi – noid, kel jõud kotun mehest üle käü, aga miis om opnu är naisi muudu sõimamisõ, mõnitamisõ ja hinge kallal jürämise. Ütesõnaga: Eesti tulõ kolmõs jagada.

Mõni naanõ sõimas miist asja peräst, mõni ilmaasjanda. Mu imä sõimas esä inämbuste ilmaasjanda vai sõs väiksiide viku iist.

Inemisel om olõman sääne kaitsõmehhanism nigu minestamine. Mehe eriti minestä ei mõista, aga näil aja paar pudelit valgõt tuusama asja är.

kodukandin edesi ellä.

No näütõses põimukuun sõida Amecrigamaalõ kaccama, kuis sääil skaudi eläse ja midä huvitavat tegevä. Saa sääilt mõttit, et mi nuuri kotkidõ ja kodutütridega kah parõmbidõ tüüd tetä.

Määnest tulõvikku umalõ kodokandilõ Mehkamaalõ tahat?

No om väega segäne aig. Stigõsõst olõ-i inämb Mõnistõ valda. No ma usu, et Mehkamaa ja timä inemise jääse kimmäle püsümä.

Ku om inemiisi, kiä hoitava umma kodukanti ja vidävä küläellu iist, sõs külh murõt olõ-i, et Mehkamaa kohegi kaos.

Tahassi, et ka noorõ ei lähäs siist periselt är, a tulõsi iks tagasi kodukanti.

Olõs näil siin muiduki rohkõmb tüükotussiid, sõs olõs noorõ siiä kimmäle tagasi tulnu. Noorõ jo veeväki seo kandi ellu edesi ja omma Mehkamaa tulõvadsõ hoitja.

Midä tulõssi tuus är tetä, et maal elo püsümä jääsi?

Tuus, et maal elu püsümä jääsi, tulõgi olla inemiisil ettevõtjamba, ja ei tasu nii pallu kaivõlda, et elu maal om ikäv ja midägi siin ei olõ.

Ei saa kõik aig uuta ja luuta, et kiäki tulõ ja tege. Tulõ iks esi tetä ja leüdü vahtsõid võimaluisi.

Kae, täämbä om nii illus ilm, õkva tahat midägi vahtsõt ette võtta!

Küsse HARJU ÜLLE

Kurä näoga ringi-
käimine tulõssi
är keeldä!

Kas kiä om mõtõlnu, misperäst viimätsel aol nallapääväl vähä nalla saa? Mu meelest omma säändse hädä kaala toonu inemise, kiä nallast arru ei saa ja võiva õkva vihatsõs saia, ku näid petetäs.

Ei tohe ka edimetse aprilli lehen ulli aija, et konhgi kauõn medägi ilma rahalda vai maru odavalt andas, sis või toimõndus esiki kohtukutsõ saia, ku mõni taipamalda inemine löüd, et timä om raha kulutanu, ku om juttu uskma jäänu ja odavat kraami ostma sõitnu.

Raadiotüül piat ka ette kaccama, muidu võit väega vihatõid kirju ja kõnõsiid saia, et kuis säänest asja kõnõldas, mia võimalik ei olõ...

Libauidissidõ meistri Kivistigu Gaute tunnislõ ildaigu pikembän lehejutun, et uskmda pallu om inemiisi, kiä umma pääd mõtlõmisõs ei tarvida.

Ku tä ütõskõrd raadion kõnõl, et kelgi varastõdi bussin karmanist mitu tonni tsementi, kõlõs pallu tarku inemiisi, et kas õks kaias kah, mia uudistõn om: tsementi ei saa õmõta karmanidõ panda ... No mis sa mõistat üldä!

Tükis olõma nii, et kiä nallast arru ei saa, tuu käü üttest tüküst sääntse näoga ringi, nigu olõs millegi halva sisse astunu.

Viil suurõmb hädä om, et sääne rahvas om muin asun kah hõela taipamisõga. Nii tulõ peräkõrd vällä, et nari ei tunda naarust, a hoobis tuust, ku inemine õigõl aol naarda ei mõista.

Tinavaasta algusõn küsüti Naisilehen inemiisi käest, mis tulõs näide meelest ära keeldä vai trahvi ala panda.

Contra ütelf et timä arust tulõs ärä keeldä kufa näoga ringi käimine, esieränis viil tuul juhul, ku inemine peris kainõ ei olõ.

Tuu om mu meelest muiduki väega õigõ joba tuuperäst, et nuu inemise, kel viin meeleollu ei paranda, taad sukugi võtta ei toheki, a seo om muiduki joba tõnõ jutt.

Muial ilman om tähele pant, et cestläisil om väega ummamuudu huumorimiiil ja na mõistva ka hendä üle naarda.

Mõtlõmi sis vähämbält üle-hommõn, et mi tuud kommõt ärä ei unõda ja hennest sääntses narris ei tii, kiä õigõl aol naarda ei mõista.

NÕLVAKU KAIE
Mehkamaalt peri

Sõima pallu tahat ja vahet ei olõ, kas asja iist vai ilma, mitte midägi peräle ei jõvva.

Mul om meelen ütõs lugu uma esäga. Esä istõ meestega tiimajan, miä olf paarsada meetrit mii kotust, ja klaase sisen olf konjakijuuk. Kiil olf joba tsipa pehmemb ku midu.

Imä hädäld kotun, et näet, sõõgiaig varsti käen, aga herr kodu ei tulõ. Nii ma sõs lätsi esäle perrä, nuur ja kõva ja äkilidse ütlemisega, nigu ma tuukõrd olli.

Esä vast uutõs määnestki päälekärätämist, aga ma tei tsipa tõisildõ.

Ma ütli, et imä saatsõ mu

küsumä, kas esä taht praadituisi vai keedetüisi kartult kohupiimä kõrvalõ.

Esä olf edimält nigu puuga pähä saanu, silm tükke kah nigu niiskõs minemä.

Peräkõrd kobisi tooli päält pistü ja ütelf, et tulõ õks esi kodu ja kacs, mis noidõ kartuldõga saa.

Neli-viis joodikut ümbre ringi kitti kõik perrä, et mine jah, näil kahjus tuud kartuli-probleemi ei olõ ja nimä jääse viil istma.

Nii nimä sõs meist sinnä jäie arutama, kas kartul tulõ kiitä vai praati.

PULGA JAAN, talupoig

Ilmaparandaja opp pääliinan oppajas

HARJU ÜLLE
ytle@umaleht.ee

Võro küle alt Kubijalt peri Lepä Harold (20) taht muuta maailma parõmbas kotusõs ja tiid, et tuus tulõ muuta latsi. Nii opp tä Talna ülikoolin klassioppajas.

«Nigu üteldäs – mul om missioonitunnõ,» seletäs Harold. «Saa esi kah arru, et seo om tsipakõsõ lihtsämeeline mõtõ. No ma iks looda, et saa häste opatõn muuta parõmbas latsi tulõvikku ja ilosambas mälestüst koolipõlvõ edimäidsist aastist.»

Et tä om umal kursusõl üts katõst nuurmehest, tuu Haroldit ei sekä – meeleperäne ammõt om timä jaos päätähtsä. «Sakõst üteldäs, et är valigu tuud ammõt, seo ei tuu rahha sisse,» kõnõlõs tä. «No ku ma väiku olli, sis üteli imä: «Ku tiit midägi süämeest, kül tulõ ka raha ja kõik muu. Kõgõ tähtsämb om, et su tüü sullõ hindäle miildüs. Targa sõna!»

Klassioppaja ammõt tähendäs tuud, et 1.–3. klassini saa opata kõkkõ, 4.–6. klassin cesti kiilt, luudust ja matõmaatikat ja viil ütte

ainõt põhikooli lõpuni.

Haroldi meelest piässi kuul olõma säctü opilaisi perrä ja latsil piässi sääl olõma hää olla. Tuus piät tegemä kuuntüüd nii latsõ esi, oppaja, vanõmba ku ka umavalitsus.

«Tahassi minnä tüüle kuuli, miä om valla kõgõlõ vahtsõlõ ja kon hääst oppajast luku peetäs,» lõüd nuurmiis.

Parhilladsõ koolioppusõga tä väega rahul ei olõ. «Mi opikavan om väega pallo säänest, miä olõ-i tähtsä ja õnnõ vaivas latsi,» ütles nuurmiis. «Tuust tulõgi latsi koolistress ja vaivat olõk.»

Haroldi meelest piässi Eesti haridusõn tähtsäs pidämä umma kiilt ja kultuuri, miä om timä meelest imeline. «Terve ilm muutus mugu inämb inglüse keele pääle, no ma ei taha, et mi kiil vällä koolõs,» põrotas tä. «Mu erialla opatas iks suurõst luust cesti keelen, no töösõ ala omma joba pallo võõran keelen. Looda, et egä Eesti nuur saa arru, et inglüse keelen om külh rohkõmb teedüst, no umma imäkiilt tulõ hoita.»

Et latsõ hää haridusõ saanu, tuus pidänü timä meelest olõma inämb rahha ja miisoppajit.

Harold kitt, et ülikuul valmistas oppajit iks põhaligult ette: «Väkev, et meid opatas

PILT: MIKK KASK (FOTORAAT)

Lepä Harold taht minnä tüüle kuuli, kon hoitas nii latsi ku häid oppajit.

oppama vahtsõt muudu ja niimuudu, et latsõ es tundnu koolistressi.»

Latsiga saa tä esi väega häste läbi. «Mullõ miildüs latsi man näide perädü ausus,» seletäs Harold. «Nä omma chtësä ja muheda, truksa ja kõgõlõ valla.»

Midä tulõvanõ oppaja tsipakõsõ pelgäs, om tuu, et ütsjago latsist ei viisi mitte midägi tetä. «A ma olõ tuus valmis,» muhelõs nuurmiis. «Ma tahassi

muuta ka latsi perädüsuurt nuti-orjust. Ku nä suurõs kasusõ, võinu iks latsõpõlvõst olla meelen ka liivakastin mängmist ja lumõmeche chitämist, mitte õnnõ uman telefonin «istmist».

Kas naada tüüle kodokandin vai kongi muial, olõ-i Harold viil otsustanu. Kooli lõpuni om iks viil neli aastakka aigu. «Looda tulla praktikalõ umma vanna kuuli (Võro Keskliina kuul) ja mis edesi saa, eks tuu

om nätä!» ütles tä.

Harold lätõ Talnalõ opma joba gümnaasiumi. «Edimält oll' rassõ. Edimäidsil päivil hiitü peris är, selle et olli harinu, et koolioppaja tiidvä tuud, määne ma olõ,» ütles tä. Nüüt om nuurmiis pääliina eloga är harinu ja arvas, et inemise ei olõki sääl väega tõistsugumadsõ ku Võromaal. «No võro keelega saa külh iks nalla – mõni ei saa arru, midä tähendäse näütüses

sõna 'sääne' ja 'määne',» muhelõs nuurmiis.

Võromaa elost om Haroldil hingen kõgõ inämb tuu, et kõik tiidvä kõiki. Võrol kävven saa tä iks mõnõ hää tutvaga kokko. Tälle miildüs ka tunnõ, et olõki-i egäle poolõ kipõt. «Talnan om kõigil kõik aig kipõ ja pallo tegemist,» tunnistas tä. «Et mu jaos om väega tähtsä esihindä vaimlinõ tasakaal ja rahu, sis Talnan tulõ sakõst miilde ka tuu rahu, midä Võromaa luudusõst lõvvät.»

Hindä kotsilõ ütles nuurmiis, et om lihtsä inemine. «Mul ei olõ õnnõs pallo vaia,» ütles tä. «Ma olõ õnnõlik, et olõ lõudnõ hindäle õigõ tii ja ala, mu ümber omma pere ja sõbra, mul om olnu illos latsõpõlv. Mis mullõ ei miildü: ilm om muutunu väega kufas, inemise võlssva ja omma vihadsõ. Tahassi, et inemii-õlõssi olõssi veidemb murõt ja hätä. Mu clo om mu hindä luvva ja ma tii, mis saa, et tuust jääsi õnnõ kõgõ parõmba mälestüse nii mullõ hindäle ku ka kõigilõ, kellega ma kokko putu. Looda, et üteli ilosal pääväl saa ma päält ummi opilaisi opada ja tukõ ka ummi latsi.»

Hällünätäl Karilatsin Põlva talorahvamuuseumin 10.–13. mahlakuul

Kelläaig
lepü kokko.

Mass 3 eurot.

Aigu kulus
1,5 tunni.

Võta ütten
toorõs muna.

Seltskund
vähämbält
10 inemist.

Kõlista 797 0310,
5801 8601 vai kirota
muuseum@polvamaa.ee.

www.polvatalurahvamuuseum.ee

VÕRO INSTITUUT PAKK TÛÜD
HERKSÄLE INEMISELE, KIÄ:

- ◆ om hää suhtlõja ja miiskunnatüütäjä, a mõist ka esisaisvalt tüüd tetä;
- ◆ tund hinnäst kotun projektikirotamisõ ja -haldamisõ ilman;
- ◆ mõist võro kiilt;
- ◆ tund Vana-Võromaa kultuuri;
- ◆ saa tüüd tetä Võro liinan, a om valmis peris pallo ka massinaga sõitma;
- ◆ om nõun korgharidusõga kultuuritüütäjä miinimumpalgaga, minkalõ käü mano tüüga köüdetü sõidukullõ kinnimasminõ;
- ◆ om valmis vidämä võrokeelidse laulupido Uma Pido kõrraldust;
- ◆ saa tüüga pääle naata jo 24. mahlakuust (24.04.), a ku ka peris tuust pääväst saa-i, olõ-i hätä.

Kandidiirmissõs tulõ saata CV ja motivatsioonikiri ildampa 30. urbõkuul (30.03.2017) e-posti aadrõssi wi@wi.ee pääle vai postiga Võro instituuti: Tartu 48, 65609 Võro.

Teedüst saa mano Kuuba Raineri käest 5645 1444 vai rainer.kuuba@wi.ee

VANA-VÕROMAA UMA

Puiga näütemängupäiv tõi vällä latsi mängurõõmu

HARJU ÜLLE
ytle@umaleht.ee

Äri tarkusõkivvega, tüütü provvakõsõ ja kriuhkalidõsõ vanamehe – 17. Puiga näütemängupäivil sai nätä kirivit tegeläisi.

Võrokeelitsit näütemängõ mängiti kuus tükki: Puiga kooli «Tarkusõ kivi», Mõnistõ «Ilodu pardsipõig», Vilusõ «Ütsindä kotoh», Harglõ «Tiatrin» ja Osola kooli kats tükki – «Jussikõsõ 7 sõpra» ja «Kardoka Polli».

Latsi mängmist hindsi nii suurõ inemise (Allasõ Tiia, Tammiste Heli ja Liiva Jevgenia) ku Puiga kooli 9. klassi opilasõ.

Kõgõ parõmbas valiti Osola trupi näütemäng «Kardoka Polli».

Kats parõmbat poiskõist olli Rahmani Henn (vanamiis ja «Kardoka Polli» autor) ja Bondartšuki Stefan (tarkusõkivvega kauplõja Ants, «Tarkusõ kivi»).

Kats parõmbat tütrikku Marozovi Siiri (bravuuri-daame «Tiatrin») ja Rahmani Elo (vanamutt, «Kardoka Polli»).

Eräpreemiä saiva Kõivu Kirsika (Mõnistõ), Ermeli Oskar (Osola), Vaidre Sandra (Mõnistõ), Rodima Marette (Osola «Jussikõsõ 7 sõpra»).

9. klassi opilasõ anni vällä ka preemiä huvitavidõ rõividõ iist (jälle pardsipõig Grigori Karl Theodor), julgusõ iist (Bondartšuki Stefan), hää keele iist (Ermeli Oskar) ja kõgõ nalalidsõmba tegeläse avvohinna (Rahmani Henn).

Marozovi Siiri (kübäräga bravuuri-daame) Harglõ kooli näütemängun «Tiatrin».

Bondartšuki Stefan (tarkusõkivvega kauplõja Ants Puiga kooli näütemängun «Tarkusõ kivi»).

HARJU ÜLLE PILT

Osola kooli «Kardoka Polli» valiti Puiga näütemängupäivä kõgõ parõmbas tükis.

Kivigõ õkva aknõlõ

ALOPI ENE
Karula khk

Uma puulsada aastat tagasi käve ma Antsla keskkooli kümndõndõn klassin. Mi pidimi käümä koolivormin, valgõ kraegõ tummõsinitse vai pruuni kleidigõ.

Mul oll' kats sõbrantsi, Ester ja Halja. Lasimi näärripidulõ minnä indäle tetä ütēsugutsõ kleidi, kirsipunatsõst mõsusammõtit, valgõ brodüriipits ilustõ krae ümbr.

Pidu pääl tull' meil sääne krutskilinõ mõtõ, et tulõmi kõik pääle koolivaheagu edimäsel pääväl noidõ punatsidõ kleitegõ kuuli.

Mi pidimi tuukõrd inne tunnõ ja vahõtuuni aigu kalidori pääl ringiratast käümä, kiäki pääle kõrrapidäjä es tohe klassin olla.

Mul oll' tuukõrd sääne rummal kommõ, et jõudsõ kuuli iks viimätsel minutil inne tunnõ.

KOHA PRIIDU TSEHKENDÜS

Ku jõudsõ peräle uman pidokleidin, sis näie, et mõlõmbõ

sõbrantsi jalutasõ tähtsält tsõõrin, koolivormikleit sällän.

Meil oll' koolin harilikult nii, et oppaja tulli õkva peräst kellä kõlistõmist klassi. Kell kõlisi ja mul es olõ inämp taganõmistiid.

Juusksõ klassi ussõ päält pingiria vahelt perämise aknõ manu, tiidse, et sääl es olõ aknõl välimäst klaasi in, sisemine oll' valla.

Karassi läbi aknõ vällä, aga suurõ klaasiklirinõgõ – ma es tiäki, et koolivaheagu oll' sinnä klaas ette pantu!

Oppaja jõudsõ joba klassi ussõ pääle ja küüsse: «Mis klirrin tuu oll'?»

Kasõoru Toomas hõiga: «Kae, kos üt's väikene poiskõsõtsura visas õkva kivigõ!»

Oppaja käskse minnä ja tiä kinni püüdä. Viil kats poissi lätsi suurõ robinagõ appi, aga nä tulli pia tagasi ja ütli, et tuu tsura kattõ kohegi är.

Ma jõudsõ tõistõ tunni joba ilustõ koolivormin.

Uutmada külälise

Mu esä juhtõ mõnõ aasta tagasi jahisektsiooni ja üt'el talvõpääväl oll' tal asja Põlvahe jahimajandihe. Imä lepsi uma sõsarõga kokko, et nä ommava niikavva Orajõõl vele puul küläl, ku esä ummi asju aja.

Ilm oll' illos ja imä sõsaraga lätsi suurõ tii pääl auto päält maaha, et kilomiitre jago uno majani jalaga kõndi.

Tii pääl tulõtiva naasõ miilde, ku illos iks nuurusai oll', kuis kuvvõlatsõlisõh perreh kõik aig nalla sai, ja võtiva lauluviisigi üles.

Lummõ oll' tuu talv pallo, üt'egi hainatuusti lumõ alt vällä es paistu ja silmä olliva õkva pilukillõ – nii helkse lumi pääväl vastu.

Peräkõrd jõudsõvagi naasõ tutva maja ussõ taadõ ja anniva ussõkellä. Ei kedägi. Imä arvas,

et viimäte ussõkell ei tüütä, ja nakaas ussõ pääle kolkma. Tädi läts aknõ mano ja kopuf sinnä. Iks ei kedägi. Pruusõva õgast aknõst sisse kah kaia, a kardina olliva õgal puul iih.

Peräkõrd sai majalõ tsõõr pääle tettüs ja jõudsõva ussõ mano tagasi. Sis tull' joba hirm. Tädi märgõf, et peräkõrd omma mõlõmba kõrraga är koolnuva.

Imä arvas, et säänest asja juhtus iks väiga harva. Ku no gaas olõ-õi tarrõ vallaõ päsni. Ahovingu saa-õi ka olla, selle, et näil om keskküte. Äkki omma õdagu unõrohto võtnuva ja makasõ kavvõmb?

Sis nägi tädi, et garaazi uss om poikvillõ. Täl tul miilde, et garaazist lätt uss küüki, ja tä lätski garaazist kõõgiust otsma.

Ku valgõst, helkväst pääväst pimmehe ruumi minnä, sis

edimält ei näe jo midägi. Täl kulusi iks peris tükk aigu, ku ussõmulgu üles löidse. Astõ sis küüki, hõigaas iks mitu kõrda hõi ja hõi, a kiäki vasta es hõika.

Kai, et velenaasõl omma vahtõ kardina küüki pantuva. Õkva vasta koritori ust heitü peris är: ussõ vastah sainah oll' põrmandust lakkõ korgõ suur piigli ja tädi esi sääl tävveh hiilgusõh hindäle vasta vahtmah.

Hõigaas, a kedägi koskilt vasta es hõigu. Magamistarõ uss oll' kinni ja sääl ussõ takah oll' õkva hirm pääle.

Sis praof tädi edimält ust väiga vähä, et mitte surnus heitü-dä, ku pererahvaga määne halb lugu om iks juhtunugi.

Süä läts kergembäs ku nägi, et säng om tühi. Tä käve kõik tarõ läbi ja läts läbi garaazi tagasi vällä.

Tädi üt'el sis imäle: «Sa tiät kah, velel om pia tervehe elä-miste vahtõnõ müübli ostõ! Nä omma iks väiga rikkas nakanuva!»

Äkki näivä nä, et kiäki lahk hoovi pääl puud. No uma veli tuu külh es olõ. Panniva sis nii kipõstõ, ku pensionäri jala viil võtva, maja mant minemä, külavaihotii pääle tagasi.

Ku nä edesi kaiva, lätsivä silmaluugi iks peräkõrd vallaõ kah – vele maja oll' järgmine!

Kipõ käik oll' seeh kooni vele majani. Es olõ näil aigu taadõ kah kaia. A ega nä väiga pallo juuskma es piäki. Maja olliva tettü ütstõsõst paarikümne meetri taadõ ja üt'eria pääl oll' ütēsugutsid majjo iks uma kümne tükkü. Veli velenaasõga uutsõva jo ammuki ja laudki oll' ammu üles pant.

KIVITI KADRI
Orava, Vahtõliina khk

Tühi tunnõ om

RUITLASÕ OLAVI,
kurblinõ miis

Ma olli viie-kuvvõnõ. Sai keskkõrvapõlõti-gu, kõrv haluf niimuudu, et pää unnaas vaihtpidämälä.

Papa es aja minno üt'sä aigu magama nigu harilikult, istõ vanaimä üsan ja kai telekat. «Don Juan Tafnan». Nii hää

film oll', et halu tundu väikumb. Kamprihais – kamprit panti vatiga kõrva, mis tuust, et tä es avida.

Don Juan mullõ väega es miildugi. Olli küländ tark, et arvo saia, et tä naanõ om. Tõsõ paistu mullõ veidükese ulli, et nä toda lihtsät asja läbi es näe. Pääle Florestino. Timä sai arvo, mängse tuust huuftmada üt'en, oll' tõdõsõl puul ekraani mu liitlanõ vai vähembält mu tasõmõga miis. Ma es saa kül arvo, mille nä suurõmba osa filmist laulva, a teno Florestinolõ-Ulfsakilõ oll' film hää kaia.

Lõppu es näeki, är vaiu. Hummogu heräsi üles. Inne ku silmä valla tei, oll' viil hirm, et kõrvahalu om alalõ. Kumpsõ käega kõrva, valu oll' lännu.

Latsõpõlvõkangõlaisi oll' viil. Kreutzwaldi ja Leegeni nuka pääl elli Egon. Kalamiis. Mõnikõrd suvildõ käve Abeli Ervin tal külän, sõs nä käve kuun Tamula pääl kalal. Juussõmi kõrra sõsaraga näile perri. Abel käänd ümbr. Mõtli, et no nakkas tä kokutama, pääd väristämä, nigu õks... A ci, naaraf ja üt'el Egonilõ, et kae, latsõ... Sõs oll' viil Rinne Artur ja Sapožnini Vladimir.

Sõs olli Otsa Georgi matusõ. Telekas virvend ja vanaimä iksõ. Ma tiidse, et vanaimä oll' timäga veidükese tutva. Ots käve suvildõ Võrol, üle Tamula järve ujomisõ võistlusil.

Sõs olli Pärna Endel, Kibuspuu, Krjukov. Viidingu Juhhan, Ua Toomas... Pikk nimekiri mullõ tähtsist inemiisist. Õkva oll' Kuusõ Lembitu. Mul om sääne tunnõ, et ma saisagi hindä seen kuun umist latsõpõlvõinemiisist. Ku nä kõik är omma lännu, olõ ma tävveste üt'sindä. Sääne andsak ja tühi tunnõ... Et mis ma no tii, ku mul kõrv haltama nakkas?

Tossu Tilda pajatusõ

Rehkendämise rõõm

Ütskõrd aastit tagasi oll' kev-väi käen ja kooliaasta lõpp lähkün. Edimädsen klassin es olõ üt's poiskõnõ kümne seen rehkendämist selges saanu.

Nuur koolipreili kaivaas umma suurt murõt vanõmbalõ tüükaaslasõlõ, kes üteliidsi oll' internaadin kasvataja. Tuusama poiskõnõ tekki kah pääle tunnõ sääl ummi koolitükke.

«Olõ no murrõlda, kül ma asa tälle selges tii. Nii et rehkendämine om sulaselge rõõm!» trüüste vanõmb oppaja.

A vahtõ päävä hummogu naard' tuu vanõmb oppaja nii, et vesi silmist tsilkõ, ja üt'el, et sattõ tävvelidselt läbi. Tä oll' küsünü, kas poiskõsõl koton lambit om. Oll' kats lammast.

«Ku imä ost üt'e lamba mano, pallo sis lambit om?» küsse oppaja. «Imä ei osta mitte üt'egi lammast mano!» põrof poiskõnõ vasta.

Oppaja üt'el, et imä ei piäki ostma, taa om kõgõst rehkendämine. A poiskõnõ es anna perri: «Imä lambit mano ei osta!» Pitsif suu kõvva kinni ja säält es tulõ mitte üt's piuks. Sheh sullõ rehkendämise rõõmu!

Sanna man

Vanast kütetü sanna mõnikõrd mitmõ perre pääle. Mehe olli joba sannan käünü ja võtsõva tarõ man õlut. Naisil olli latsõ kah sannutõdu ja saiva esi lõunõt visada ja mõskõ.

Ütel poiskõsõl nakaas ikäv ja timä läts sanna aknõst kaema, midä naasõ sääl tegevä.

Juusksõ sis meeste manu ja kuuluf: «Kas ti tiäti kah, et naasõ omma kõik jalgu vahelt lahki?»

Poiskõsõ esä andsõ taalõ tuu jutu iist õigõ häste kõosõira. Poiskõnõ läts kavvõmbalõ ja käreäf sõämõtävvega: «Lahekõ vai p...ist p...eni, ma ei lausu inämb sõnnagi!»

LEHE LONNI

Latsilõ

Latsinuka toimõndaja:
Fastrõ Mariko,
tel 56 213 177

Latsinuka tugõja:
Eesti Kultuurkapitali
Võrumaa ekspertgrupp

Vastusõ:

Sissask
Liiisa Haug, Ann Katar,
Marit Kikas, Peep Rät,
Karl Sipi, Joosep

Miä omma' naidõ latsi nime'? Panõ' tähe' õigõhe järjekõrda!

SIILA AUHG

NAN TAIKA

RIMA KASKI

PEPE TÄPSEK

LAARK PILUS

POOSEJ KASSIS

Joonis SAARÕ HIPP

Võrokiilse multika', kildamängo' ja memoriini' latsilõ: wi.werro.ee/lastekas/

Kuuluda

Kuulutõsõ saatkõ

info@umaleht.ee vai

kõlistagõ

tel 78 22221

Viil kooni 31.03. saa valli uma lemmiklaulu 2018. aasta Umalõ Pidlõ!

Kae ja vali:
www.umapido.ee

UMA PIDO
KUI KIRJUTUSKÕRJA, TÕLDE KÕRJA

Telli Uma Leht Võromaalt peri sõbralõ, tutvalõ vai sugulasõlõ!

6 kuud – 6 € 12 kuud – 12 € e-arve püsimaaksleping 0.85 €
Telli saa ExpressPostist: tellimine.ee

Vällamaalõ 12 kuud: Euroopahe 129€ Kavvõmbahe 143€
Telli saa: ajakirjandus.ke.ee

Ku tellitü leht olõ-i postkasti tulnu, andkõ teedä SAle Kultuurileht:
marika@kl.ee, tel 6833 133

SULBI KÜLÄTIATRI
MÄNG NÄL AMÄNGU KÕLMÕN JÄRIN

KAE KOS PANDSE PLÖNNI!

Puulpäävä, 1. aprillil kell 18.00
Sulbin Roosu talu vaba-ao keskusõn

Mängijä:
TRIN MÄNNE, ADU SÕN, TVAR ROSENBERG, MARIT TÄPP, MARET SOON, ARI KAE, AVAS ROSENBERG, VÄIDO KINNE.

Pilet: 5 €, latsilõ 3 €

Kontakt: 51997981
D: Sulbi Küläteater

Levataja:
ARICA SAAMO

Esiki Sandimajan
Võva as'a ülepaä kassu!

**«Vahtõmbat Võromaalt!»
Vikerraadion egä nelapäävä kell 17.05!**